

νούσε την έγνοια και πάντα θά εΐτανε μέσα στο δικό, κι ανίσως ή κυρία Βουρλά εΐτανε σέ όλα τίμα γυναίκα.

Οι άνθρωποι του λαού καλά παρατηρημένοι στο έργο τους αξιολόγητο πράμα.

Κοντολογής νά, μιá σύντομη πράξη που ξεδιπλώνει τή θλιβερή πραγματικότητα, και φέρνει τή σκέψη στον ίσο νοῦ και τή συγκίνηση στην ειλικρινή καρδιά. Καλά συνεχίζει τή σειρά των ηθικοποιητι κών σου δραμάτων, με ανθρώπινη αλήθεια πιο πολλή, καθώς φαίνεται, στους χαρακτήρες.

Nice, le 28 Juillet 1909.

E. CLÉMENT

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

**ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ**

Τυπωθήκανε στή Λεϊψία και πουλιούνται στά γραφεία του «Νουμά».

- α) ΠΟΙΗΣΗ ΜΑΔΑΚΑΣΗ :
- 1) Στήν άνέμη καρφωμένα Δρ. 1.—
 - 2) Τραγουδάκι » 1.—
 - 3) Στή νήσο πέρα ό πύργος τής 'Αθώρητης » 1.—
- β) ΠΟΙΗΣΗ ΑΔΕΣ. ΠΑΛΛΗ :
- 4) Μολιδιάτισσα Δρ. 1.—
 - 5) Μισιρώτισσα » 1.—
 - 6) Ρουμελιώτισσα » 1.50
 - 7) 'Αφροδίτη » 1.50
 - 8) Χάντε χυδρδε » 1.—
 - 9) Μικρούλα » 1.50
 - 10) Στόν 'Εποπα (μαλλιάρικα Πόπ!) Χαρίζεται. Όλα μαζί ένας τόμος Δρ. 5.

*Υπό τήν 'Υψηλήν προστασίαν τής Α. Μ. του Βασιλέως

**Α Κ Α Δ Η Μ Ι Α
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ και ΕΜΠΟΡΙΚΗ**

*Εν 'Αθήναις (Πλατεία Κάνιγγος)
'Εγκριμένη δια του από 29 'Ιουλίου 1894 Β. Δ. Σχολαί τεχνικών σπουδών άνωτεροι :
**ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ,
ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ**
Φοίτησις διετής.
'Εναρξίς μαθημάτων τή 15 Σεπτεμβρίου.
Πρόγραμμα άποτέλλεται δωρεάν.
Γίνονται δεκτάι μαθήτριαι.

**Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"
ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ**

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιά τήν 'Αθήνα Δρ. 8.— Γιά τίς 'Επαρχίες Δρ.

Γιά τό 'Εξωτερικό Φρ. Χρ. 10.

Γιά τίς επαρχίες δεχόμεστε και τριμηνεία Δρ. τήν τριμηνία) συντρομές.

Κανένας δε γράφεται συντρομητής δ δε στείλει μπροστ τή συντρομή του.

10 λεπτά τό φύλλο λεπτά 10

Τα περασμένα φύλλα του Νουμά πουλιούνται στό γραφείο μας στή διπλή τιμή.

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στά κιάσκια (Σύνταγμα, 'Ομόνοια 'Εθν. Τράπεζα 'Υπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιάδρου ('Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός ύπογειου Σιδηρόδρομου 'Ομόνοια), στό κιάσκι Γιαννοπούλου (Χαυτεία), στά βιβλιοπωλεία «'Εστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (άντίκρου στή Βουλή).

Στήν Κέρκυρα, Πάτρα και Βόλο, στά Πραχτορεία των 'Εφημερίδων, στόν Πύργο στό βιβλιοπω-

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

*'Η παραιτήση του Θεοτόκη—'Ο Ραμπαγός
Λεβίδης—Τό τελευταίο του κατόρθωμα—
Χωρίς Βουλή.*

ΟΧΙ άναντρος ό Θεοτόκης, άν άληθινά παραιτήθηκε τούτη τή φορά (γιατί πολλές φορές ίσαμε τώρα μάς γέλασε) από τήν Κομματική άρχηγία κι από τό βουλευτικό άξίωμα. Όχι άναντρος, μά παληκράς, γιατί παληκαριά είναι νά πεις ξάστερα τή γνώμη σου, όσο στραβή κι άνάποδη κι άν είναι, και νά πäs καλά σου ύστερα.

Κι αυτό έκαμε κι ό Θεοτόκης. Δήλωσε πως είναι άντιεπαναστατικός, πως δεν μπορεί δηλ. νάπαρηθεί τό πολιτικό παρελθόν του, και παραιτήθηκε.

Κ' έκαμε πολυκαλά. Λένε πως θάν τονέ μιμηθύνε κι άλλοι τριάντα βουλευτάδες από τό κόμμα του. Καλά θα κάμουν κι αυτοί. Μακάρι νάν τονέ μιμηθεί κι ό Ράλλης κι ό Μαυρομιχάλης κι όλα τάλλ' άστραφτερά άστέρια του ρουφετιού. Δε χάθηκε ό κόσμος κι ούτε θα γίνει ή παραμικρότερη ζημιά. Θα κάνουνε μάλλιστα άγια δουλιά. Γιατί πρέπει νάδειαστεί πρώτα ή Βουλή και νά καθαριστεί καλά, για νά μπορέσουνε νά μπούνε ύστερα μέσα σί καινούριοι και σί άληθινοί άντιπρόσωποι του λαού!

ΕΝΑΣ μόνο δεν ύπάρχει καμιά έλπίδα νά παραιτηθεί,

δ Λεβίδης. Καθώς ή άρρεντί του τό δήλωσε και σέ συντάχτη τής «'Ακρόπολης», είχε δει, κι όταν ακόμα εΐταν 'Υπουργός, πως τό κικό πιά ξεχείλισε και μόνο πως μιá επανάσταση θα μπορούσε νάν τό σταματήσει.

Τό είχε δει, μά δεν είχε τό κουράγιο ούτε νάν τό πεί ούτε νάν τό κάμει. Δεν είχε τό κουράγιο νά επαναστατήσει ό ίδιος και νά φύγει από τό 'Υπουργείο, δηλώνοντας για ποιούς λόγους έφευγε.

Ό Λεβίδης όμως ούτε στις πιο κρίσιμες στιγμές δεν μπορεί νά τό ξεχάσει πως είναι κομματάρχης και ζητάει όλα νάν τά ξεμεταλλεύεται για τους κομματικούς του σκοπούς. Γιατί νά μή ζητήσει νά ξεμεταλλευτεί για τους διους σκοπούς και τήν 'Επανάσταση ;

ΣΤΗΝ πολιτική ιστορία του Θεοτόκη (άν άληθινά ή πολιτική του ιστορία τελιώνει σήμερα) θα γραφτεί για τελευταίο κατόρθωμα ή ύποδοχή που παρασκευασε για τό Διάδοχο στήν Κέρκυρα. Τέτια ύποδοχή, που έκαμε τόσο άντιδημοτικό τό Διάδοχο και που λίγο έλειψε νά ματοκυλήσει τον τόπο, μόνο ένα μωρό παιδί κ' ένα μωλό νερούλιασμένο μπορούσανε νάν τή σκεδιάσουν και νά τήν κάμουν έτσι που τήν κάμανε.

Όσο για τό Διάδοχο, τό δυστύχημα είναι που δεν τήν ένωσε τήν παγίδα μά περσούρηκε τυφλά σέ δαύτην.

ΧΩΡΙΣ Βουλή. Σιγολέγεται κι αυτό. Πως ή δεύτερη πράξη τής 'Επανάστασης θάναι νά διοικηθύνε δίχως Βουλή. Δηλ. πως ό «Στρατ. Σύνδεσμος» έχει αποφασίσει νά ρήξει τήν Κυβέρνηση Μαυρομιχάλη, πριν άνοίξει ή Βουλή, νά κάμει 'Υπουργείο από πρόσωπα που τάχει δρισεμένα από τώρα, και νά διοικήσει τον τόπο για κάμποσο καιρό δίχως Βουλή, με Βασιλικά διατάγματα.

Νάν τό δοκιμάσουμε κι αυτό. Νά δοκιμάσουμε κι ό,τι άλλο θέλουν. 'Αδιάφορο, άν αυτό τό άλλο μάς ματοκυλήσει. Είμαστε ποδμάστε πνιγμένοι. Και κεί που νά πνιγόμεστε στό έμπυο τής σαπίλας μας, χίλιες φορές προτιμώτερο νά πνιγόμε στό αίμα μας.

ΑΛΛΗ ΠΛΑΣΗ

Ό νοῦς μου δείχνει στήν ψυχή κάποια καινούρια πλάση άνάμεσα στα σύγνερα και στόν τρελλόν άγέρα και άγωνιέται ή φτωχή στήν πλάση αυτή νά φτάση και περπατεί άκούρηστη στό γαλανόν αιθέρα. Τή ρίχν' ό άνεμος στή γή μπροστά στό νεκροθάφτη κ' εκείνος με βαρεία καλιά τής λείει πως θα καθίση ως που τό μνήμα νά γενή π' άδιάκοπα τής σκάρτει, εκεί ν' άφίση τό κορμί κι αυτή νά φερούρηση !

ΑΙΔΙΚΑ ΜΠΕΤΣΙΚΑ

ένα στόν άλλο.
— Ποιητάκος ! εΐπε με άηδεια και σούφρωσε τά χείλια του σά νάποιρνε κινίνο, κάποιος κοντούτσικος άνθρωπάκος με ξουρισμένα μουστάκια, με λυμένη μαύρη γραβάτα και με μακριά μαλλιά για νά φαίνεται καλλιτέχνης.
— Κυτάχτε τον ! Χιχιχί ! Θαρρείς και βλέπουνε τά μάτια του ό,τι λέει ή φωνή του ! εΐπεν ό χασάπης με τήν άνασηκωμένη μυτίτσα.
Κ' ή Χρυσούλα άκκουμπισμένη στό κυπαρίσσι έτρεψε. Κ' ήθελε νάρχίσει τά κλάματα, μά δεν τολμούσε.
"Ήσυχα-ήσυχα ό 'Ορέστης ξεκολοουθούσε.
«Κι ακόμα ή καινούρια θρησκεία μάς μαθαίνει νά μη θυμώνουμε για τήν άνηθικότητα και τήν κακία και τήν άσκήμια που παραμορφώνουν τις ψυχές των σημερινών ανθρώπων. Κ' οι άτέλειες αυτές είναι έφαρμογή του μεγάλου νόμου του Σελυλιγμού. Κ' οι άτέλειες αυτές είναι άρμονία. Natura saltus non facit' κ' οι άμεσοι άπόγονοι των πιθήκων δεν εΐταν δυνατό νά εΐσαν τέλειοι. "Αν εΐσανε, θάταν saltus στό ξετύλιγμα, θάταν παραφωνία στό ρυθμό που κυβερνά τά άστρα, τά σκουλήκια και τίς ψυχές !»
— Χιχιχιχί ! σιγοχαχαρίζανε γύρω τριγύρω

όλοι. Κ' ή Χρυσούλα έπαψε πια νά τρέμει κι έκουε τά μελίσσια μόνο τώρα, που βούτζουε μπαίνοντας στά μυρισμένα νυφικά λέχτρα των λουλουδιών, κι έκουε άποπάνω της τά φυλλαράκια ν' άνοίγουν στις άκρες των κλαδιών κ' ένοιωθε τά φύλλα τής καρδιάς της ν' άνοίγουνε κι αυτά κι όλο της τό κορμί νά χάρεται, ν' άναγαλλιάζει, νά φουντώνει πιο ξέχειλο μέσ' από τήν πουκαμισα της τή νυχτικιά.
Και δίπλα της ό βιβλιοθηκάριος στριφογύριζε τό πελώριο του τό κλάκ στα χέρια του νευρικός.
— Μά κύριε Πρόεδρε, αυτά είναι άνοησίες, άνοησίες. Στήν άγάπη θά στηρίζουμε τή ζωή ; Και τότε έρωτώ (και ύψωσε τό δάχτυλό του) τί θα κάμομε τό otrioogle for life και τό romo romini lupus ?
— Ού, καμημένε (έτσι πάντα τήν άρχιζε τήν κουβέντα του ό κ. Πρόεδρος) σό καμημένε, τί σέ μέλει ; Άς τονε νά λείει ό,τι θέλει. Μή γίνεσαι ίσα του... Ού καμημένε ! Κι έγγισε χαθευτικά και προστατευτικά τό βιβλιοθηκάριο στόν ώμο.
Κι αυτός κολακεύτηκε, ξεροκιάτπτε και σώπασε.
— Μ' άλήθειες είναι καιτρέσσα του αυτό τό κορίτσι ; λέγανε παραπέρα τρεις λιμοκοντόροι που

κάνανε όλοι μαζί κόρτε τής Χρυσούλας, καθένας με τό δικό του σύστημα : Ό ένας άναστέναζε και λίγωνε τά μάτια του, ό άλλος τήν κύταζε κατάματα σά νάθελε νά τήνε μαγνητίσει ή νά τήνε φοβερίσει, κι ό τρίτος έσπείβε τό μουστάκι του και τής χαμογελούσε συγκαταβατικώτατα.
— Ναι, νκι' καιτρέσσα του. Δεν τό ξέρεις ; 'Ιστορία όλόκληρη !
— Τι ; τί ; Πές μου στό Θεό σου !
— 'Επειτα... στό κρφενετό... Μυθιστόρημα, φίλε μου. 'Εφυγε από τήν 'Αθήνα όλομόναχη κ' ήρθε και τότε βρήκε.
— Στσοτ ! φώναξεν ό δάσκαλος, ύψώνοντας τό μολύδι.
«Και μάς δίνει ακόμα ή 'Επιστήμη τή βαθύγνωμη έπιείκεια και καλοσύνη προς όλους τους δυστυχείς που είναι κακοί. Γιατί μάς έμαθε τους βιολογικούς νόμους και ξέρομε τώρα τό νά είσαι καλός ή κακός είναι τό πιο πολυ άνεξάρτητο από σένα, πίσω από κάθε κίνηση μάς κινούνται χιλιάδες χέρια πεθμένων και κάτω βαθιά σέ κάθε αίστημα και κάθε ιδέα μας άρροσαλεύει άθάνατο τό ένστικτο άρίφνητων ζώων. Όποιος έννοεί βαθιά άγαπά και βαθιά και στά σκοτεινά και άσκημα